

ऋजु गतौ जर्जने (बलाधाने) अर्जुने च भा० आत्म०
मक० स्यैर्यै अक० सेट् । जर्जते अर्जिष्ट आनृजे ।
ऋजु भर्जने इदित् भा० आ० सक० सेट् । ऋजुते
अर्जिष्ट । ऋज्जां भूय आस चक्रे । ऋजुसानः ।

ऋजिष्य लि० ऋजु आप्नोति गच्छति आप-यत् ५० ।
ऋजुगामिनि “ऋजिष्यं श्येनं प्रुषितमुम्” ऋ० ४,
१८,२ । “ऋजु आप्नोति गच्छतेत्युजिष्यः” भा० ।
“ऋजिष्य इमिन्द्रावतः” ४,२७,४ ।

ऋजिष्वन् पु० राजभेदे “अप्रमृष्यऋजिष्वने दातं दाशुषे”
ऋ० ६,२०,७ । ऋजिष्वने एतन्नामकाय राशे” भा० ।

ऋजीक लि० ऋज-गतौ ईकन् क्तिच् । इन्द्रे २धूमे च
उज्ज्व० । उपार्जीकयद्दे उदा० करणे ईकन् । १साधने
च “आविर्ऋजीको विदधा” ऋ० ४,१८,४ । “आवि-
र्ऋजीका आविर्भूतसाधना” भा० ।

ऋजीति पु० ऋजु गच्छति ई-गतौ क्तिच् ५० । ऋजुगामिनि
वाचे “ऋजीते ! परि इन्वि नोऽश्ना” ऋ० ६,७५,१२ ।
“ऋजु गच्छति ऋजीतिरम्” भा० ।

ऋजीष न० अर्ज्यते रपोऽस्मिन् अर्ज्य आधारे कीषन्
ऋजादेशः । १पिष्टपचनपात्रे २नरकभेदे पिष्टपचनाकार-
पात्रभेदेन पापिनां पचनहेतुत्वेन तस्य तथात्वम् । नरक-
गणनायाम् सतः । “लोडगङ्गु ऋजीषञ्च” नर-
कयद्दे विवृतिः । २नोरसे सोमसताचूर्ण्यै “सोमो-
राजामृतं सुत ऋजीषेणाजहान् ऋज्यम्” यजु० १८,७२
“ऋजीषं नोरसं सोमसताचूर्ण्यम्” वेददी० । ४गतसारे
शोमे पु० । “ससृष्टे त इति ऋजीषकुम्भं प्रावयति” कात्या०
१०,८,१ । “गतसारः शोमः ऋजीषस्तेन पूर्णकम्भम्”
कर्मः । यथा सादकद्रव्यस्याभिषवणेन सारांशे ऋजोते
अवशिष्टः गौरसभागः (सिटि) अवतिष्ठते एवं शोमस्याभि-
षवणे निःसारांश ऋजीष इत्युच्यते । कर्मणि कीषन् ।
१आभिषुते शोमे च “कुर्विद्राजान् सवन् ऋजीषिन्”
ऋ० १,४२,५ । “ऋजीषिन् ! सोमवन्” भा० । “अन्तरिक्षा-
दजीषो” २,४६,२ । “ऋजीषो सोमवान्” भा० । तैत्ति-
र्यस्य निरुक्तिर्दीर्घता “तेनांशुमद्यद्यभिषुषोति तेनेर्जीषि”
ततः जातार्थे तारका० इतच् । ऋजीषित नीरसतया जाते
लि० । ऋजीषं द्रव्यं देयत्वेनाख्यस्य इति । ऋजीषिन् गत-
सारशोमद्रव्यसम्पदाने देवे ‘इन्द्र ! शोमं शोमपते पिबेमं
माध्यन्दिनं सवनं चार यत्ते । प्रमुष्या शिमे सव-
नञ् ऋजीषिन् ! विमुष्या हरी इह मादवस” ऋ० १,२२

१, ऋजीषयद्देन गतसारं शोमद्रव्यमुच्यते” भा० ।

ऋजु लि० अर्जयति गुणान् अर्ज-कु नि० ऋजादेशः ।
१प्रगुणे २सरले अवक्रे । सरलस्य बहुगुणार्जकत्वात् तथा
त्वम् । स्त्रियां गुणवचनत्वात् वा ङीप् । “ऋज्वीर्ध-
नैरवतन्त कन्वराः” साधः । “ऋजायताः ज्ञेहमिव
स्रवन्तीः” भट्टिः “उमां च पश्यन् ऋजुनैव चक्षुषा”
कुमा० “ऋजवस्ते तु सर्वे स्युरवशाः सौम्यदर्शनाः” यतः ते
दण्डाः । “ऋजवोदर्भाः” गोमि० सू० । गान्दीहृष्टादौ दैवे
पैले च दर्भा ऋजवः काव्याः । “धर्मप्रधाना ऋजवः
पुत्रवन्तो धनान्विताः” या० । ततः वेदे बा० प्रकारे
धाव । ऋजुधा सरलप्रकारे अय्य० “यश्चमेव तद्वजुधा
प्रतिष्ठापयति” ऐत० । भावे ण्यङ् । इमनिच् । ऋजि-
मन् सारल्ये अकौटिल्ये पु० । भावे तच् । ऋजुता
तदर्थे स्त्री “ऋजूतां नयतः करामि ते” कसा० । त्व ।
ऋजुत्व न० गुणवचनत्वात् अण् आर्ज्य न० तत्पार्थ० ।
प्रत्ययकृते ण् कल्याणे । “ऋजुहस्ता ऋजुवनिः” ऋ०
५,४१,१५ । “ऋजुहस्तास्तदनुकूलहस्ता ऋजुवनिः कल्या-
णदाना” भा० । ६शोभने च “धारवाकेषु जुगाथः” ऋ० ५,
४४,५ “ऋजुगाथ । शोभनस्तुतिकः” भा० । ७वसुदेवपुत्रभेदे
पु० । “वसुदेवस्तु देवक्यामष्ट पुत्रानजीजनत् । कीर्त्तिमन्
सुषेयश्च भद्रसेनसटारधीः । ऋजुं संमर्द्दनं भद्रं सङ्कर्षणम-
हीश्वरम् । अष्टमस्तु तयोरासीत स्वयमेव हरिः किञ्च ।
सुभद्रा च महाभागा तव राजन् । पितामही” भाग०
८,२४, अ० २५,२६ । अजुत्वञ्च आर्ज्यवयद्दे ङ० ६ ५ठे
व्याख्यातम् वाक्यस्य तत्पञ्च अटार्थत्वेन । “धर्मशास्त्र-
ऋजुभिर्मिताचरैः” मिता० ।

ऋजुकाय ५० ऋजुः कायोऽस्य । १कश्यपसूनु लि०
२अत्राटलदेहमात्रे लि० । “तास्मान् सस्ति कसापीन ऋजु-
कायः समभ्यसेत्” भाग० २,२८,८ । [हारिणि २वाये पु० ।

ऋजुग लि० ऋजु यथा तथा गच्छति गम ड । १सरलव्यव-
ऋजुरोहित न० कर्म० । सरले इन्द्रधनुषोति केचित् वस्तुतः
“रोहितं रुधिरं प्रोक्तं ऋजुशक्रशरासने” विश्वोक्तेः उत-
पातसूचके सरले इन्द्रधनुषि रोहितवद्व्यस्यैव दृष्टिः तेन
“इन्द्रायुधं शक्रचक्रदेव ऋजु रोहितम्” अमरे ‘सन्तानञ्च
धनुर्देवायुधं तद्वजु रोहितम्’ हेमचन्द्रे च तदेव ऋजु
हेतु रोहितमिति व्याख्यानात् न विशिष्टनामेल्यवधेयम् ।
ऋजुसर्प पु० कृष्णपर्वत नित्यसमा० । सुश्रुतोक्ते दर्वी-
करविशेषे सर्पभेदे । “तत्र दर्वीकरा इत्युपक्रम्य” ऋजुसर्पः